

Beszámoló

A határtalanul pályázat keretében intézményünk az erdélyi Gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Műszaki Líceummal vette fel a kapcsolatot és bonyolítottuk le a projektet. A programot öt nap keretében teljesítettük.

Útunk első állomása Kolozsvár volt, ahol a belváros közepén emelkedő, - Erdély egyik legnagyobb gótikus templomának-, a Szent Mihály-templom megtekintése után, a város jelképének számító, monumentális Mátyás király - szobra előtt fotózkodtunk. Majd felkerestük Mátyás király szülőházát is, melyben jelenleg a Kolozsvári Művészeti és Design Egyetem működik, de nem látogatható. Itt tartottunk egy rövid tájékoztatót arról, hogy miért itt szülte meg Mátyást, a későbbi királyt anyukája, Szilágyi Erzsébet. Mivel tanulóink előzetes ismeretük alapján, úgy tudták, hogy a Hunyadi család központi birtoka Vajdahunyadon található. De Mátyás édesapja, Hunyadi János éppen felújította, előkészítette családjá számára a várkastélyt.

Ezt követően a Tordai Sóbánya felé vettük útunkat. Útközben a buszról megcsodálhattuk a Torockói-hegységet és annak egyik leghíresebb látnivalóját, a Tordai-Hasadékot is. Megismertettük a gyerekekkel a természeti csoda földtani kialakulását, azaz azt, hogy Cholnoky Jenő, a nagy földrajztudós a hasadék létrejöttét barlangi beszakadásokkal magyarázta. Illetve a legendabeli keletkezését is elmeséltük a diákoknak, akik ezáltal megismerkedtek a Szent László mondakörrel.

Végre megérkeztünk a Tordai Sóbányához, ahol a múlt és a jelen együtt él. A mélybe ereszkedve, a folyosókon végig haladva megismerkedhettünk a bánya történelmével, illetve a bányászok által használt eszközökkel, majd a visszhangkamrából a „Crivac” termébe lépve a Gazdagok lépcsőjén érkeztünk meg a Rudolf -bányába, ahol a Tordai Sóbánya teljesen mélységében mutatta meg magát. Voltak, akik a látvány lifttel ”szálltak” a mélybe. Nagyon büszkék voltunk azokra a gyerekeinkre, akik félelmüket, tériszonyukat legyőzve – valószínűleg kíváncsiságuk nagyobb volt – érkezték meg a barlangba. Itt egy varázslatos világ tárult elénk. Még egy szinttel lejjebb, a Theresa Mine-ben juthattunk újabb élményekhez: a „sós vízesés”, a földalatti tó, - mely csónakázható - a cseppkövek és a sóvirágzás látványához. A Tordai Sóbánya felejthetetlen élményt jelentett számunkra.

Estére megérkeztünk Gyergyószentmiklóstra, ahol várt ránk egy finom vacsora és szállásunk elfoglalása.

Másnap a Gyilkos-tóhoz utaztunk, ahol a tavat körbe sétálva megismerkedtünk kísérőink segítségével a tó geológia kialakulásával, illetve legendájával. Sőt megtudtuk, hogy a vízminőségét folyamatosan vizsgálják, és ottjártunkkor is épp egy bizottságot vártak ezzel kapcsolatban. Innen egy kis pihenőt tartva folytattuk útunkat a Békás-szorosba, majd a Zetelakai -víztárolón gyalogosan átsétálva újból buszra ültünk és elindultunk a következő állomásunk, Borszék felé. Ez a város Románia egyik legszebb fekvésű fürdőhelye, erdős hegyektől övezett széles völgyben fekszik. Több mint 15 ásványvízforrás található itt, közülük a nevezetesebbek a Fő - kút, a Lázár – Forrás, a Madonna - Forrás, Petőfi – Forrás, melyekből ihattunk is. Megtekintettük a helység és a híres borszéki ásványvíz történetét bemutató kiállítást is, mellyel kapcsolatban Ali bácsi érdekfeszítő előadását hallgathattuk meg. Majd az aznapi program zárásaként sor került egy közös bobozásra tanulóink és az erdélyi diákok (akik velünk együtt kirándultak) között.

Harmadnap Mádéfalvára vezetett útunk, ahol az emlékmű előtt idéztük fel a csíki határőrszervezés tragikus eseményeit. Majd meg sem álltunk Csíksomlyóig, ahol a hegyet megmászva jutottunk el a híres búcsú helyszínére. De nem hagyhattuk ki a kegytemplomot sem és fejte hajtottunk a Mária szobra előtt, amely világ legnagyobb kegyszobra. A következő állomásunk Székelyudvarhely volt, ahol az Emlékezés Parkját jártuk körbe, ismert történelmi személyek szobrait felfedezve és a gyermekek örömeire fagyiztunk is egyet. Innen Segesvárra utaztunk, ahol egy kellemes sétát tettünk az óvárosban és megtekinthettük az óratoronyban lévő szobrokat is. Aztán Farkaslakán Tamási Áron síremlékét koszorúztuk meg és tiszteltük az író emléke előtt. Majd Korondon ismerkedhetünk meg a helyi kézműves termékekkel és vásárolhatunk egy kis ajándékot az „ittthon maradtaknak”.

Erdélyi tartózkodásunk utolsó napját helyben, azaz Gyergyószentmiklóson töltöttük, és megtekintettük a helyi nevezetességeket, illetve szakmabemutatón vehettünk részt a partner iskolában. Vacsora után sor került a helyi tanulókkal és kollégákkal egy kis közös beszélgetésre, élménybeszámolóra. Másnap elbúcsúztunk és indultunk haza.

A második utazásunk alkalmával a határátlépését követően az első állomás Debrecen volt, ahol egyik kollégánk már várta az erdélyi gyerekeket és bemutatta nekik a várost. Majd estére érkeztek meg Tokajba, ahol a finom vacsora elfogyasztása után elfoglalták szállásukat.

Közös programunk következő állomása Eger városába vezetett. A híres történelmi helyszín bemutatását a Bazilikában kezdtük. Sajnos éppen renoválják és így csak egy kis részét csodálhattuk meg az impozáns, klasszicista stílusú épületnek. Majd az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem épületét tekinthettük meg. Ezután az egri vár „bevétele” következett, sőt

egy korabeli táplálkozási szokásokat, hagyományokat és hiedelmeket bemutató előadást is meghallgathatunk, valamint egy korabeli puskalövésnek lehettünk szem-és fültanúja is. A nap zárásaként az óriáskerékre felülve gyönyörködhattunk Eger látképében, aztán sétáltunk egyet a belvárosban, a Dobó téren, majd a parkban a patak folyását követve.

A határtalanul program harmadik napjának úticélja Lillafüred és Miskolc volt. Lillafüred Magyarország egyik legszebb települése, mely a Szinva patak völgyében fekszik. Ez a hegyvidéki üdülőhely rengeteg látnivalóval bír, mint például a Hámori-tóval és a Palotaszállóval. Sőt itt található földrajzilag Magyarország legmagasabb vízesése is, melyet a Palotaszálló építéskor alakították ki, mivel a Szinva patak eredetileg a Hámori-tóba torkollott. A 20 méter magasból lezúduló függőleges esésű vízesés három szakaszból áll. A vízesés különböző szintjeit a kialakított lépcsősorokról tekintettük meg.

Ezután a Lillafüredi Erdei Kisvasúttal utaztunk, amely Magyarország egyik legszebb vonalvezetésű kisvasútja. Meredek hegyoldalakon, különleges völgyhidakon, alagutakon keresztül vezet az útja. Eredetileg a Bükkben kitermelt faáru, valamint a Diósgyőri szénbánya szenének szállítására hozták létre, ma már viszont csak turisztikai célokra használják. Vonatozás közben gyönyörű kilátás nyílt a Hámori-tóra, valamint megfigyelhettük a Bükk hegység jellegzetes fáit, növényvilágát is.

A kisvasúton utazás után a Szent István barlangba mentünk, ahol idegenvezető várt bennünket. A Szent István barlang járatainak teljes hossza 1043 méter, a bejárható szakaszok hossza 170 méter, függőleges kiterjedése 94 méter. Az üreg tulajdonképp egy forrásbarlang, melyet a Bükk Nagy-fennsíkjának keleti peremén található víznyelőkön keresztül a felszínről a mélybe jutó karsztvíz alakított ki. A megnyitott szakaszon érdekes képződmények a Mamutfogsor, a cseppkövesebb barlangszakasz a Meseország, az Oszlopok csarnoka és a Színházterem. 1991-ben gyógybarlanggá nyilvánították különösen tiszta, páradús levegője miatt. A túra időtartama 30 perc volt, maradandó élményt nyújtott a barlang különös, hűvös hangulata, érdekes képződményei. Az idegenvezetésből megtudtuk, hogyan fedezték fel a barlangot, hogyan keletkeznek a cseppkövek, és milyen további részei vannak.

Az utolsó napot, mint Erdélyben itt is helyben töltöttük. A reggeli után elektromos kisbuszokkal indultunk Tokaj város nevezetességeinek megtekintésére. Elsőként a Tokaji Múzeum és Világörökségi Bormúzeum kiállításait néztük meg, melynek érdekessége, hogy hazánk egyetlen világörökségi borvidékét, a Tokaj-hegyaljai történelmi borvidék kultúráját és Európa más világörökségi termőterületeit mutatja be, interaktív módon. A 2000 m² alapterületen

autóval, kerékpárral, léghajóval barangolhattuk be Tokaj és környékét. A kiállított tárgyi anyagon túl Illattéka, Fűszertár és Borpatika nyújtott érdekességeket a kíváncsi tanulóknak. A kiállítások megtekintése után múzeumpedagógiai foglalkozás során ördöglakat készítésében mérhették meg a tanulók kez ügyességüket.

Innen a város legősibb, leghíresebb pincéjébe, a Rákóczi Pincébe vezetett utunk. A XV. században épült pince hatalmas lovagtermében meghallgattuk a pince, a szőlőtermesztés és borkészítés történelmét, majd bor- illetve mustkóstolásban volt részünk.

A történelmi belváros sétálóutcáján végigsétálva jutottunk el a Finánc-dombi kilátóhoz, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a Tisza és a Bodrog találkozására, illetve a Tiszán átívelő Erzsébet királyné hidjára.

Az iskolába visszatérve megebédeltünk, majd igazgató úr vezetésével megnéztük iskolánk tanügyi épületét és a gyakorlati oktatás helyszíneit, a műhelyeket, a tankonyhát, a kertészetet, a gazdasági udvart. Itt nagy érdeklődés kísérte az iskola legidősebb, illetve legmodernebb traktorjának beüzemelését.

Délután hajókiránduláson vettünk részt a Bodrog folyón, majd fagyiztunk, s ezután a Szerelmi-pincesoron végig sétálva ismerkedtünk Tokaj egyik legjelentősebb látnivalóival, a borházakkal.

Az iskolába visszatérve az udvaron közösen gulyáslevest főztünk és tócsnit sütöttünk tárcsán. A jó hangulatú közös este során a diákok között barátságok szövődtek, s a két tanárikar képviselői is megtalálták a közös témát.

Másnap reggeli után búcsút vettünk vendégeinktől, akikre várt még egy hosszú út hazafelé.